

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2017/2018**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK HISZPAŃSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJH-P1**

MAJ 2018

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	F
	1.2.		F
	1.3.		V
	1.4.		V
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	C
	2.2.		A
	2.3.		D
	2.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.2.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.3.		B
	3.4.		C
	3.5.		A
	3.6.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	E
	4.2.		D
	4.3.		F
	4.4.		A

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
	5.3.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		B
	6.3.		A
	6.4.		D
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi.	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	E
<i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.2.		C
	7.3.		A

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	B
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.2.		B
	8.3.		C
	8.4.		C
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych.	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	C
<i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.2.		A
	9.3.		B
	9.4.		B
	9.5.		C

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Właśnie odebrałeś(-aś) prawo jazdy. W e-mailu do kolegi z Hiszpanii:

- podziel się swoimi wrażeniami z egzaminu na prawo jazdy
- poinformuj o swoich planach zakupu samochodu i poproś kolegę o radę w tej kwestii
- napisz o korzyściach wynikających z faktu posiadania własnego samochodu
- wyraż swoje obawy związane z samodzielnym korzystaniem z samochodu.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...] i uczucia.*

5.7. *Zdający przedstawia zalety [...] różnych rozwiązań [...].*

5.8. *Zdający opisuje intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość.*

5.9. *Zdający opisuje swoje doświadczenia [...].*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.8. *Zdający prosi o radę [...].*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **podziel się swoimi wrażeniami z egzaminu na prawo jazdy**
El examen fue muy fácil. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np.
El examen fue muy fácil y el examinador fue muy amable. (dwa odniesienia).
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
El examen fue muy fácil y el examinador fue muy amable, pero yo estuve bastante nerviosa.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
El examinador era muy amable, pero yo estaba tan nerviosa que me temblaban las manos.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
 - d. jeśli odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
 - **poinformuj o swoich planach zakupu samochodu i poproś kolegę o radę w tej kwestii**
Estoy pensando en comprarme un coche pequeño, de segunda mano. ¿Crees que es una buena idea? („odniósł się i rozwinął”; rozbudowana informacja o planach zakupu samochodu, minimalna realizacja członu dotyczącego prośby o radę).
Estoy pensando en comprarme un coche pequeño y barato, de segunda mano. („odniósł się”; rozbudowana informacja o planach zakupu samochodu, ale brak prośby o radę).
6. Wyrażenia takie jak np. *ponerse nervioso, olvidarse de algo, no tener ningún problema, pedir consejo, ir adonde quiera* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.

7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczajacych sie slow/wyrazen, lub przy pomocy rownorzadnych slow odnoszacych sie do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
- **podziel sie swoimi wrazeniami z egzaminu na prawo jazdy**
Tenia mucho miedo y estaba asustado.
El examen fue complicado y sencillo.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech slow/wyrazen odnoszacych sie do roznych aspektow, jest uznawana za podpunkt rozwiniety, np.
- **podziel sie swoimi wrazeniami z egzaminu na prawo jazdy**
El examinador era un hombre poco amable, sin sentido del humor e impaciente.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory takie jak np. *muy, poco, bastante, mucho* nie sa traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy wlasne nie sa traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba ze w wyraźny sposob wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia:
- **poinformuj o swoich planach zakupu samochodu i poproś kolegę o radę w tej kwestii**
 - **napisz o korzyściach wynikających z faktu posiadania własnego samochodu**
Quiero comprarme un coche para moverme cómodamente por la ciudad. ¿Qué marca me recomiendas?
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy danego podpunktu, np. przedstawiając korzyści wynikające z faktu posiadania własnego samochodu, zdający pisze: *Eso está bien.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np. informując o swoich obawach związanych z samodzielnym korzystaniem z samochodu, zdający pisze: *Cuando conduzco solo, tengo mucho miedo porque en las calles hay muchos conducidos y no hay persona que puede influir para situación.* („odniósł się”).
16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy... / Nie wiem, co... / Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
- **podziel sie swoimi wrazeniami z egzaminu na prawo jazdy**
No sé cómo fue el examen. („nie odniósł się”).

17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.

- **wyraż swoje obawy związane z samodzielnym korzystaniem z samochodu**

No estoy seguro si sabré zaparkować en el párking de nuestro centro comercial. („nie odniósł się”).

18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.

- **wyraż swoje obawy związane z samodzielnym korzystaniem z samochodu**

No estoy seguro si sabré aparcar en el párking de nuestro dom handlowy. („odniósł się”).

Zadanie 10.

Właśnie odebrałeś(-aś) prawo jazdy. W e-mailu do kolegi z Hiszpanii:

- **podziel się swoimi wrażeniami z egzaminu na prawo jazdy**
- **poinformuj o swoich planach zakupu samochodu i poproś kolegę o radę w tej kwestii**
- **napisz o korzyściach wynikających z faktu posiadania własnego samochodu**
- **wyraż swoje obawy związane z samodzielnym korzystaniem z samochodu.**

Hola, Pablo:

¿Qué tal? Te escribo para contarte la última novedad. ¡Me he sacado el carné de conducir!

- **podziel się swoimi wrażeniami z egzaminu na prawo jazdy**

**5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...] i uczucia;
5.9. Zdający opisuje swoje doświadczenia [...].**

Z kontekstu wypowiedzi musi wynikać, że zdający, informując o swoich przeżyciach, odnosi się do egzaminu na prawo jazdy. **Należy uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający na przykład:

- opisuje swoje emocje/odczucia w dniu / w czasie egzaminu, np. *Durante todo el examen estuve muy estresado.* („odniósł się”) LUB
- przedstawia swoją opinię dotyczącą egzaminu, w tym poziomu trudności egzaminu, osoby egzaminatora, swoich umiejętności zademonstrowanych podczas egzaminu itp., np. *El examen no fue tan difícil como creía. / El examinador fue simpático. / Tuve problemas con la parte práctica.* („odniósł się”) LUB
- informuje o swoim samopoczuciu w dniu egzaminu, np. *El día del examen me dolió la cabeza.* („odniósł się”).

Akceptowana jest wypowiedź, w której zdający relacjonuje przebieg egzaminu, odnosząc się na przykład do:

- manewrów, które musiał wykonać, np. *Tuve que aparcar entre dos coches.* („odniósł się”)
- warunków atmosferycznych mających wpływ na przebieg egzaminu, np. *Hacia mucho sol y no veía bien el color de las luces de los semáforos.* („odniósł się i rozwinął”)
- miejsca, w którym odbył się egzamin, np. *El examen tuvo lugar en una zona con mucho tráfico.* („odniósł się”).

Informacje dotyczące okoliczności zaistniałych przed i/lub po egzaminie mogą być traktowane jako elementy rozwijające wypowiedź, pod warunkiem że miały one związek z egzaminem lub miały wpływ na przebieg egzaminu, np. *Ese día había una huelga de conductores de autobuses y llegué tarde al examen. ¡Qué mala suerte!* („odniósł się i rozwinął”).

Jeżeli zdający pisze o swoich wrażeniach z egzaminu, którego nie zdał, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Me faltaron dos puntos para aprobar el examen.* („nie odniósł się”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Antes del examen fui de compras.	Antes del examen fui de compras para relajarme.	Por la mañana fui de compras para relajarme. Eso me ayudó a concentrarme durante el examen.
He aprobado el examen de conducir.	Estoy muy contento de haber aprobado el examen de conducir.	Estoy muy contento de haber aprobado el examen de conducir. Fue muy difícil y estresante.

- poinformuj o swoich planach zakupu samochodu i poproś kolegę o radę w tej kwestii

5.8. Zdający opisuje intencje, marzenia, nadzieje i plany na przyszłość;

7.8. Zdający prosi o radę [...].

Należy **uznać** każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części podpunktu polecenia, np.

- informuje o swoich planach zakupu samochodu, np. *Pronto me compraré un coche.* („odniósł się”) LUB
- prosi o radę w kwestii zakupu samochodu, np. *Dime, por favor, qué coche debería comprarme. No tengo ni idea.* („odniósł się”).

Ten podpunkt polecenia jest **dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą wymagane jest odniesienie się do jej obydwu członów (do planów zakupu samochodu **oraz** prośby o radę w tej kwestii) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy.

Jeżeli zdający informuje kolegę, że już zakupił samochód, to taka realizacja tej części podpunktu polecenia nie jest akceptowana, np. *Dos días después del examen me compré un coche de segunda mano.* („nie odniósł się”).

Realizując pierwszą część podpunktu polecenia, zdający może rozwinąć swoją wypowiedź, informując, jaki samochód zamierza kupić (np. *elegante, moderno, cómodo, barato*), z jakiego powodu / w jakim celu (np. *Me encanta conducir. / Vivo lejos del centro. / Lo necesito para ir a trabajar.*), gdzie, kiedy, od kogo (np. *Lo compraré lo más pronto posible. / El tío Antonio me prometió vender su coche a buen precio.*).

Nazwy marek samochodów nie są traktowane jako odniesienie do tego podpunktu polecenia (patrz pkt 10.).

Jeżeli realizując ten podpunkt polecenia zdający używa wyłącznie nazw marek samochodów, to taka realizacja jest akceptowana, pod warunkiem że w innych fragmentach pracy pojawia się słowo *coche* lub jego synonim (np. *vehículo, furgoneta, camión, auto, carro [Am.]* itp.).

Realizując drugą część podpunktu polecenia, zdający nie musi użyć sformułowań dotyczących samego zamiaru zakupu samochodu, np. *¿Vale la pena comprar un coche?* Akceptuje się również pytania dotyczące marki, koloru, parametrów samochodu itp. (np. *¿Sabes qué coche es el mejor para moverse por la ciudad? / ¿Qué opinas de los coches alemanes?*).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Me gustan los coches deportivos.	Quiero comprarme un coche deportivo porque me encantan.	Quiero comprarme un coche deportivo porque me encantan. ¿Qué marca me recomiendas?
Los coches de segunda mano son baratos.	¿Qué te parece la idea de comprar un coche?	Voy a comprarme un coche alemán. ¿Qué marca es mejor: BMW o Mercedes?

- napisz o korzyściach wynikających z faktu posiadania własnego samochodu

5.7. Zdający przedstawia zalety [...] różnych rozwiązań [...];

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia pozytywne strony posiadania / użytkowania (własnego) samochodu. Na przykład odnosi się do:

- wygody podróżowania, np. *Viajar en coche es muy cómodo*. („odniósł się”)
- oszczędności czasu, np. *Viajando en coche ahorras mucho tiempo*. („odniósł się”)
- możliwości organizacji życia codziennego / wakacji, np. *Cuando tenga coche, podré visitar varios sitios*. („odniósł się”)
- statusu społecznego, np. *Cuando tienes un Audi, la gente te respeta*. („odniósł się”).

Akceptuje się również wypowiedzi, w których zdający, realizując ten podpunkt polecenia, odnosi się do korzyści wynikających z posiadania danej marki lub typu samochodu, np. *Me gustaría tener un coche grande porque es más seguro*. („odniósł się”).

Akceptuje się również wypowiedzi, w których zdający, realizując ten podpunkt polecenia, informuje o korzyściach wynikających z faktu posiadania prawa jazdy, pod warunkiem że z przedstawionych argumentów wynika, że posiadanie prawa jazdy jest tożsame z użytkowaniem samochodu, np. *Ahora, cuando ya tengo el carné de conducir, podré ir de vacaciones con mis amigos en coche y no en autobús*. („odniósł się i rozwinął”).

Wypowiedzi, które w żaden sposób nie nawiązują do korzyści wynikających z faktu posiadania samochodu / posiadania prawa jazdy, nie są realizacją tego podpunktu polecenia, np. *Hoy es normal tener dos coches. / Las marcas alemanas son buenas*.

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Tener coche es una buena idea.	Tener coche es cómodo.	Tener coche es cómodo. Además, eres más libre y más independiente.
Tener coche tiene muchas ventajas.	Los que tienen coche no pierden tiempo en el transporte público.	Los que tienen coche no pierden tiempo en el transporte público y pueden llegar más rápido a su destino.

- wyraż swoje obawy związane z samodzielnym korzystaniem z samochodu.

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...] i uczucia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający przedstawia swoje obawy, niepokój, niepewność związane na przykład z:

- prowadzeniem samochodu, np. *Tengo miedo de conducir solo.* („odniósł się”)
- kosztami utrzymania samochodu, np. *No creo que tenga suficiente dinero para pagar la gasolina o las revisiones del coche.* („odniósł się i rozwinął”)
- trudnymi sytuacjami związanymi z posiadaniem samochodu, np. *No sé dónde aparcaré el coche porque en la zona donde vivo no hay aparcamientos.* („odniósł się i rozwinął”).

Informacje dotyczące osób/okoliczności, które sprawiają, że zdający będzie się czuł bezpieczniej / bardziej komfortowo / pewniej korzystając z samochodu nie są odniesieniem do tego podpunktu polecenia. Mogą być traktowane jedynie jako elementy rozwijające wypowiedź, np. *Siempre que conduzco me acompaña mi padre y me da instrucciones.* („nie odniósł się”). ALE *Tengo miedo de conducir solo. Por suerte, siempre me acompaña mi padre y me da instrucciones.* („odniósł się i rozwinął”).

Wyrażenie przez zdającego nadziei/przekonania, że poradzi sobie z trudną sytuacją dotyczącą samodzielnego korzystania z samochodu jest traktowane jako element rozwijający wypowiedź, np. *Tengo un poco de miedo de provocar un accidente en la carretera. ¡Ojalá no me pase nada!* („odniósł się i rozwinął”).

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Mucha gente conduce mal.	Mucha gente conduce mal y por eso temo tener un accidente.	Mucha gente conduce mal y por eso temo tener un accidente grave.
Soy muy nervioso.	Cuando conduzco, me pongo muy nervioso.	Cuando conduzco por la ciudad, me pongo muy nervioso y puedo provocar un accidente.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hola, Pablo:
¿Qué tal? Te escribo para contarte la última novedad. ¡Me he sacado el carné de conducir!
Desgraciadamente, no aprobé el examen.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności

i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.

8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.
 - **podziel się swoimi wrażeniami z egzaminu na prawo jazdy**
El examen fue fácil. Saqué un sobresaliente. zamiast *El examen fue fácil. Recibí un cinco.*

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	<ul style="list-style-type: none">• brak błędów• nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	<ul style="list-style-type: none">• liczne błędy często zakłócające komunikację• bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce <u>gżeje</u> .
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce <u>gzać</u> w lecie.
błędy w spójności / logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco</u> .

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *Salu2*, należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *película*, *banda*, np. *la telenovela “M jak miłość”*.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *He leído Nowe Horyzonty*. – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *en casa* (2 słowa), *por esos chicos* (3 słowa), *10.01.2015* (1 słowo), *10 de enero de 2015* (5 słów), *1780* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są
 - słowa łączone dywizem
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *sms*, *s.f.*
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* = 1 słowo, *el siglo XX* = 3 słowa.
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ayer perdí el teléfono en el supermercado*. – 7 słów.